

- มีเนื้อหา วิธีการเขียน และการใช้ภาษาที่เหมาะสมหรือไม่
- มีวิธีการเขียนที่สร้างความสนใจของผู้อ่านให้อยากติดตาม ทำให้เกิดความเพลิดเพลินหรือไม่

11. บทสรุปการเสวนา

การเขียนบทความทางวิชาการ เป็นพันธกิจของการประกอบอาชีพอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาที่จะต้องพัฒนาการทำงานทางวิชาการ การเขียนบทความทางวิชาการ เป็นผลงานชนิดหนึ่งในหลายผลงานที่อาจารย์ต้องทำเพราะเป็นพันธะ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องกำหนดเป็นวัตถุประสงค์ของการเขียน และวัตถุประสงค์เฉพาะ จำเป็นต้องทำความเข้าใจความหมายของบทความทางวิชาการว่าคืออะไร และต้องแยกแยะให้ชัดเจนว่าเรียงความที่เคยเขียนสมัยเป็นนักเรียนนักศึกษา แตกต่างจากการเขียนบทความทางวิชาการ อย่างไรและบทความทางวิชาการ แบ่งเป็นประเภทต่างๆ อย่างไรบ้าง แต่ละประเภทมีลักษณะองค์ประกอบอย่างไร มีโครงสร้างของบทความทางวิชาการไม่ว่าจะเป็นชื่อเรื่อง บทนำ เนื้อเรื่อง บทสรุป อย่างไร และบทความทางวิชาการที่ดี จะต้องมียุทธภาพ มีสัมพันธภาพ มีสารัตถภาพภาษา เป็นอย่างไร แล้วจึงจะลงมือเขียนบทความทางวิชาการ ซึ่งมีขั้นตอนต่างๆ ซึ่งผู้เขียนต้องมีระเบียบวินัยในการเขียนอย่างเคร่งครัด ซึ่งจะต้องตระหนักหรือคำนึงในการเขียนบทความทางวิชาการ อยู่ตลอดเวลา แล้วผู้เขียนก็จะได้รับผลผลิตคือบทความที่มีคุณภาพเป็นอาจารย์ที่มีคุณภาพ ได้รับการยอมรับจากสังคมอุดมศึกษาอย่างสง่างามต่อไป

เทคนิคการเขียนบทความทางวิชาการ

โดย รศ.ดร.บุญชม ศรีสะอาด

บุญชม ศรีสะอาด (2561). ได้นำเสนอเทคนิคการเขียนบทความทางวิชาการไว้ดังนี้
การเขียนบทความเป็นศิลปะเจือปนทักษะยิ่งฝึกยิ่งเขียนได้มากและมีคุณภาพดีขึ้น

ประโยชน์ (ความจำเป็น)

1. เกิดองค์ความรู้ เกิดการแลกเปลี่ยนก้าวหน้าทางวิชาการ
2. สิ่งที่ดีคิดค้นได้รับการเผยแพร่
3. ได้ผลงานทางวิชาการ สามารถอยู่ในตำแหน่งได้
4. เลื่อนฐานะ (ตำแหน่งทางวิชาการ)

สูตรการเขียนบทความทางวิชาการ

การวิจัย BORMFDS

- Background (Introduction)
- Objective (Purpose)
- Related Literature
- Methodology (Solution)
- Findings (Results)
- Discussion
- Suggestion

Writing Techniques (Boomchom Srisa-ard)

Good writers use different writing techniques to fit their purpose for writing

Description

- Description helps the reader more clearly understand the things about which the writer is writing.
- The most common form of writing.

Exposition

- A writer informs, explains, and clarifies his/her ideas and thoughts.
- Exposition goes beyond description to help the reader understand with greater clarity and depth the ideas and thoughts of the writer

Narration

- A writer tells a story
- Bedtime stories are examples of short stories while novels are examples of long stories.
- The scripts written of movie and plays are further examples of narrative writing.

Persuasion

- A writer tries to change a reader's point of view.
- The writer presents facts and opinions to get the reader to understand why something is right, wrong, or in between.

Comparison and Contrast

- A writer point out the similarities and differences about a topic (what is alike or in common and what is not alike or not in common.)

สิ่งที่ไม่ทำอย่างยั้ง คือ การเขียน : ลักษณะต่อไปนี้

1. กำกวม
2. วกวน
3. สับสน
4. ซ้ำซ้อน
5. ฟุ่มเฟือย
6. เยิ่นเย้อ
7. ซ้ำซาก
8. น่าเบื่อหน่าย
9. เสียดสี
10. แดกดัน

แม้แต่ท่าน (คนเขียน) ยังไม่เข้าใจแล้วจะให้คนอื่น (ผู้อ่าน) เข้าใจได้อย่างไร

สิ่งที่ต้องทำอย่างยิ่ง

● คือการเขียน

1. กระจำง
2. แจ่มชัด
3. อ่านง่าย
4. เข้าใจดี
5. มีระบบ
6. ครบใจความ
7. สำนวนรื่นหู
8. รอบรู้ ถ่องแท้

ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสำเร็จ (ภายในและภายนอก)

● ปัจจัยภายใน

1. อยากรเขียนมากๆ (มีความมุ่งมั่น กระตือรือร้น)
2. มีความสุขที่ได้เขียนและเห็นผลงานเขียนเผยแพร่ ถือว่าเป็นรางวัลสำคัญ
3. มีสมาธิและทุ่มเทเวลา
4. เป็น Learning Person (รักเรียนเสมอ)

● ปัจจัยภายนอก

1. มีผลตอบแทนที่เป็นรูปธรรม เช่น เงิน เผยแพร่ การประกาศเกียรติคุณ ยกย่อง ชมเชย ได้รับ ดารส่งเสริมไปเผยแพร่ผลงาน
2. มีสิ่งแวดล้อมส่งเสริม เช่น วัฒนธรรมองค์กรเป็น Learning Organization
3. มีแหล่งอำนวยความสะดวก เช่น คอมพิวเตอร์ กับ internet วารสารต่างๆ

● ปัจจัยเสริม

1. ได้บทความ ผลงานวิจัย หนังสือ ตรงเรื่องที่จะเขียน
2. เห็นแบบอย่างบทความที่ดี เป็นแนวในการเขียน

● สรุปปัจจัยแห่งความสำเร็จ

1. ต้องเปลี่ยนความคิด เปลี่ยนพฤติกรรม
 - *ยอมรับคำติ อยากรได้คำติมากๆ
 - *ทำอะไรให้เป็นมาตรฐาน
2. ความสำเร็จอยู่ที่พรแสวงมากกว่าพรสวรรค์

สิ่งที่ช่วยให้บทความได้รับการเผยแพร่

1. เสนอลงในวารสารที่ตรงกับสาระที่เขียน
2. ใช้ความคิด เขียนให้มีคุณภาพสูง
3. มีความถูกต้องตามหลักวิชา
4. คนอ่านเข้าใจง่าย
5. พิมพ์ไม่ผิดพลาด

แนวปฏิบัติ

1. เลือกเรื่องที่สนใจ : ผู้เขียนมีความสนใจมาก มีสารสนเทศเพียงพอ ไม่กว้างหรือแคบเกินไป
2. การใช้สารสนเทศจากหลายแหล่ง : encyclopedias, journals, books, magazines, newspaper, CD-ROMs, internet
3. เขียนโครงร่าง (outline) ให้ชัดเจน : หัวข้อใหญ่ หัวข้อย่อย สาระ สาระย่อย
4. เขียนร่างบทความ ระบุงการอ้างอิงแหล่งที่มาด้วย
5. ทบทวนร่างบทความ ปรับปรุง โดยพิจารณาทุกส่วนชื่อเรื่อง เนื้อหาสาระ ปรับปรุงให้ถูกต้องชัดเจนเหมาะสมยิ่งขึ้น พิจารณาปรับปรุงทั้งด้านไวยากรณ์การสะกดคำ การเรียบเรียงภาษา การอ้างอิง ฯลฯ
6. Edit
7. ให้คนอื่นอ่านเพื่อหาที่ผิดและวิจารณ์
8. ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะที่ดี
9. ตรวจสอบขั้นสุดท้าย

Suggestion

1. Writers read, Writers read a lot.
Writers read all the time.
2. Write every day, you get better (Get a writing routine)
3. Don't settle on just one styles. Try something new!
4. Tell both sides of the story
5. Write your paper Now!

สิ่งที่ช่วยให้บทความดีขึ้น

ชัดเจน เข้าใจง่าย น่าสนใจ (จูงใจให้อ่าน)

- ใช้ภาพประกอบ
 - การแสดงด้วยกราฟ ตาราง แผนภูมิ
 - การยกตัวอย่างให้เห็นภาพ
 - ใช้การเปรียบเทียบให้เห็นชัดเจนยิ่งขึ้น
- *ได้ข้อมูล Information ที่ทันสมัย เป็นความจริง

ข้อควรระวัง

1. การวางนัยทั่วไป (Generalize) จากการพบเพียงครั้งเดียว
2. เมื่อเห็นว่าได้ผลดีจากการทดลองใช้เพียงสองสามครั้ง ก็อย่าไปสรุปตายตัวว่าจะได้ผลดีในการทดลองทุกครั้ง/ทุกกรณี
3. จรรยาบรรณทางวิชาการเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง ต้องยึดมั่นและปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด

ควรจดจำและยึดถือ

การเกริ่นนำที่น่าสนใจ จูงใจให้คนอยากอ่านบทความนั้น

Your paper should be totally motivated from your introduction

Imagination is more than knowledge

(ไอน์สไตน์)

Knowledge and Information are Valuable Properties and Power

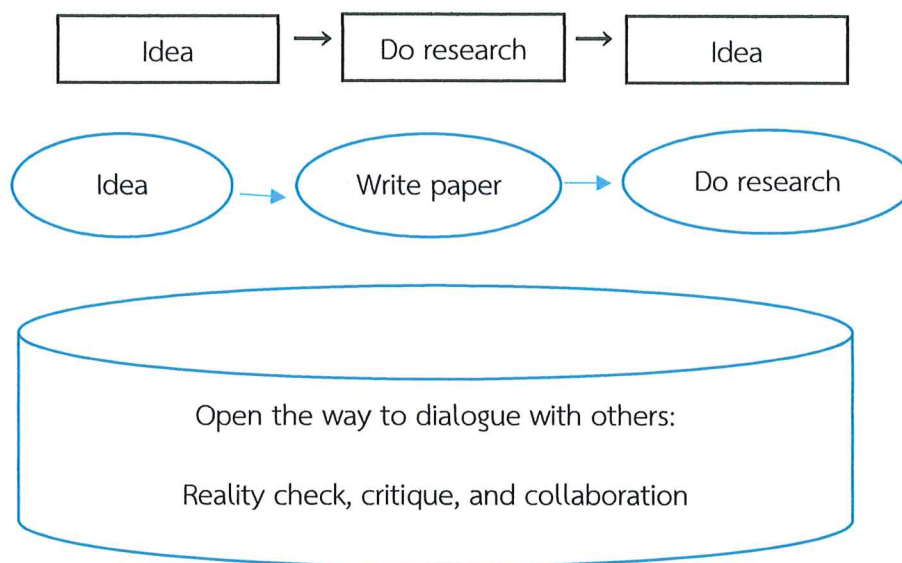
➤ Good writing is a skill you can learn

➤ It's a skill that is worth learning

@ You will get more papers accepted

@ You will have better ideas

@ Your ideas will have more impact

ควรจดจำและยึดถือ

- Your goal : to infected the mind of your reader with your idea, like a virus
- The greatest ideas are worthless if you keep them to yourself

ระวิงภาษา

- ความเจริญในปัจจุบันจะเห็นได้ว่ามันมีความแตกต่างกัน
- เป็นความสามารถทางสติปัญญาของมนุษย์จะต้องประกอบด้วยทักษะในการแก้ปัญหา
- ความยากลำบากขนานแท้
- ผู้สูงอายุมีความจำเสื่อม

วิธีการปฏิบัติที่ดี Best Practice

กระบวนการจัดการความรู้ คณะศึกษาศาสตร์

ขั้นตอนในการจัดการความรู้ (ต้นกล้าวิชาการ)

ขั้นตอนในการจัดการความรู้

ขั้นตอนที่ 1 การปฐมนิเทศความรู้

1) การให้ความรู้และความเข้าใจ
เกี่ยวกับผลงานทางวิชาการ

2) การให้ความรู้เกี่ยวกับระเบียบคณะกรรมการการ
อุดมศึกษาว่าด้วยมาตรฐานหลักเกณฑ์และ วิธีการแต่งตั้งให้
ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

3) การระบุถึงความต้องการในการเรียนรู้
เกี่ยวกับเทคนิคการนำเสนอผลงานวิจัยอย่างมี
ประสิทธิภาพ

4) การเขียนบทความทางวิชาการ

ขั้นตอนในการจัดการความรู้

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและแสวงหาความรู้

โดยการสร้างความรู้ใหม่ แสวงหาความรู้จากภายนอก
รวมทั้งรักษาความรู้เก่าในการเตรียมผลงานทางวิชาการ

1) การให้ความรู้เกี่ยวกับการเขียนเอกสารประกอบการสอน

2) การให้ความรู้เรื่อง การเตรียมความพร้อมเพื่อเขียนหนังสือให้ได้คุณภาพ

3) หลักการเขียนหนังสือ เพื่อให้ได้รับการตอบรับให้ตีพิมพ์โดยสำนักพิมพ์

4) การอบรมสัมมนาเทคนิคการนำเสนอผลงานวิจัยอย่างมีประสิทธิภาพ

5) การเสวนาการเขียนบทความทางวิชาการสู่การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

ขั้นตอนในการจัดการความรู้

ขั้นตอนที่ 3 การจัดการความรู้ให้เป็นระบบ

■ การเขียนคำราเพื่อขอตำแหน่งทางวิชาการ

■ การปฏิบัติการเตรียมต้นฉบับหนังสือ คำราวิชาการ

1

2

3

4

■ การเขียนเอกสารประกอบการสอน

■ การสร้างแนวคิด การตั้งชื่อเรื่อง การวางเค้าโครงหนังสือ

5

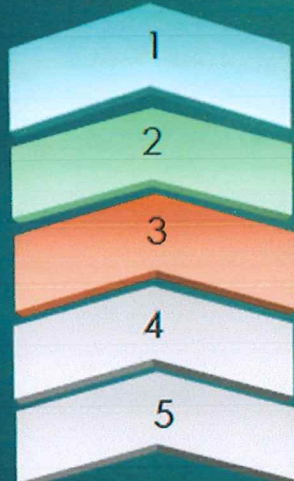
6

■ การปฏิบัติการเพื่อนำเสนอผลงานวิจัยอย่างมีประสิทธิภาพ

■ การปฏิบัติการเขียนบทความทางวิชาการ

ขั้นตอนในการจัดการความรู้

❖ ขั้นตอนที่ 4 การประมวลและกลั่นกรองความรู้

1 นำโครงร่างเอกสาร ตำราเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ review เพื่อปรับปรุงแก้ไข

2 การประเมินต้นฉบับกรณีศึกษาปัญหาและข้อผิดพลาดที่พบบ่อยในการประเมินตำราวิชาการซึ่งนำไปสู่การตอบปฏิเสธการตีพิมพ์ (reject)

3 การปรับปรุงและแก้ไขผลงานตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

4 การประเมินคุณภาพของเอกสารประกอบการสอนหนังสือ ตำรา ในมุมมองของบรรณาธิการวิชาการ ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกให้ความรู้การเสนอแนะคำแนะนำในการทำหนังสือ ตำรา เอกสารประกอบการสอน

5 การประเมินการเขียนบทความทางวิชาการ บทความวิจัยทางการศึกษา

ขั้นตอนในการจัดการความรู้

ขั้นตอนที่ 5 การเข้าถึงความรู้

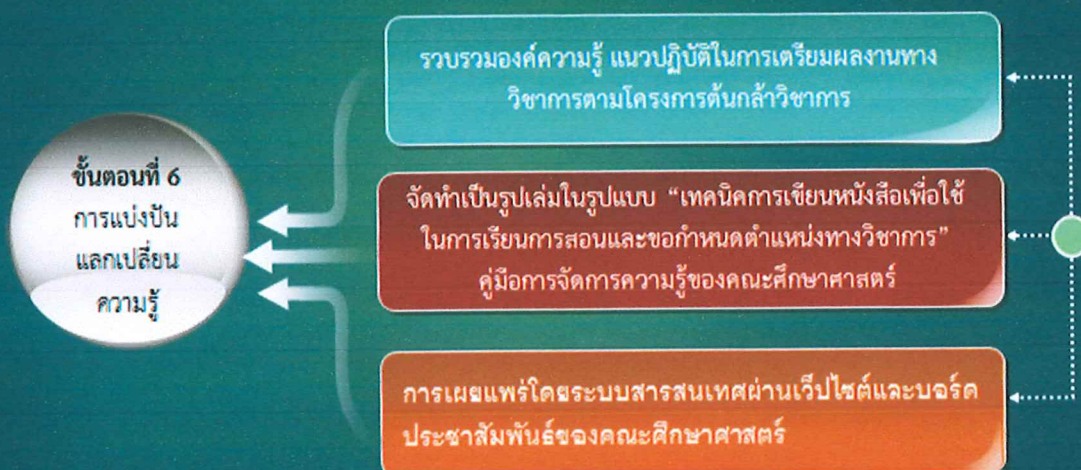

● การใช้เว็บไซต์ของคณะศึกษาศาสตร์

● บอร์ดประชาสัมพันธ์ของคณะศึกษาศาสตร์

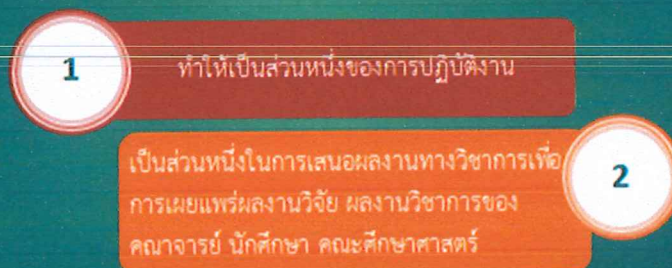
● โดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (IT)

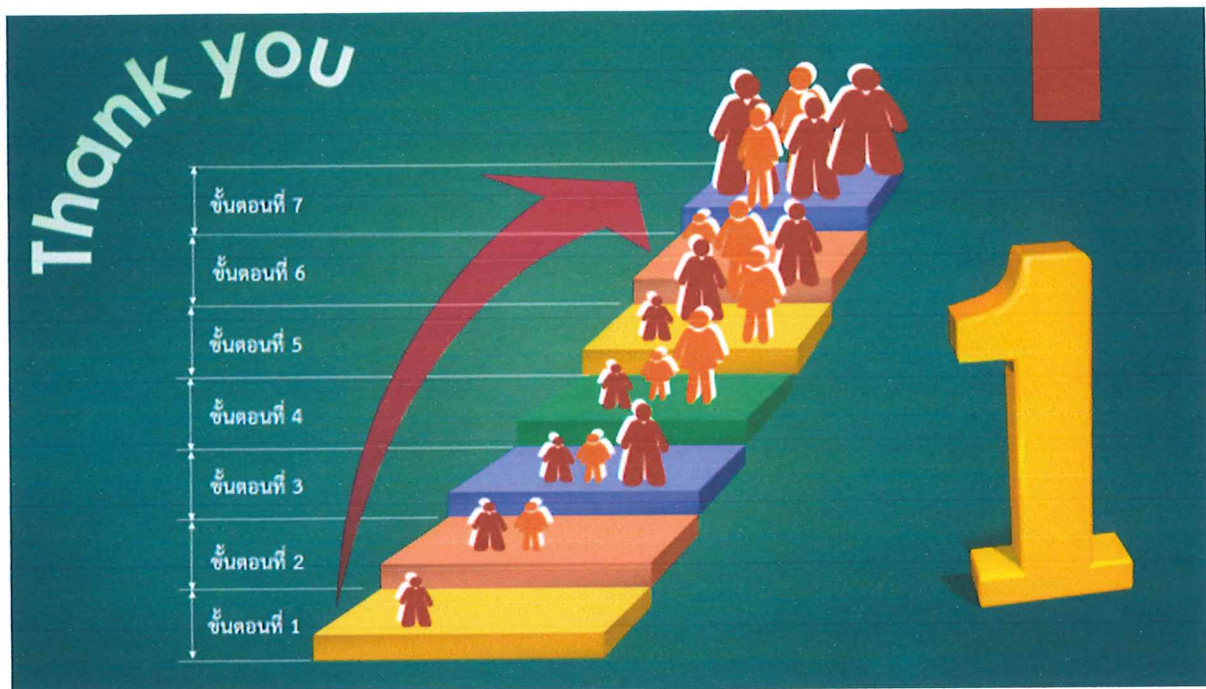
ขั้นตอนในการจัดการความรู้

ขั้นตอนในการจัดการความรู้

● ขั้นตอนที่ 7 การเรียนรู้

เอกสารอ้างอิง

- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการและ สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ. (2549). คู่มือการสร้างกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การจัดการความรู้เพื่อสนับสนุนประเด็นยุทธศาสตร์ของสวนราชการประจำงบประมาณ พ.ศ. 2550. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ.
- คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. (2556). คู่มือ: ความรู้เบื้องต้น การจัดการความรู้ และกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- บุญดี บุญญากิจ และคณะ. (2548). การจัดการความรู้ จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : จีรวัฒน์ เอ็กซ์เพรส.
- วิจารณ์ พานิช. (2547). การจัดการความรู้คืออะไร ไม่ทำ-ไม่รู้ . (ออนไลน์). สืบค้นเมื่อ 20 มกราคม 2559, จาก www.hkm.nu.ac.th/Document/KM2.pdf
- ประพนธ์ ผาสุขยัต. บทความของ ดร. ประพนธ์ ผาสุขยัต. (ออนไลน์). สืบค้นเมื่อ 20 มกราคม 2559, จาก <http://www.kmi.or.th/category/article/บทความ-ประพนธ์-ผาสุขยัต/>
- ธีระ รุญเจริญ (2559) เอกสารประกอบการบรรยาย การสัมมนาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์. นครราชสีมา:
- มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล.(เอกสารอัดสำเนา)
- อลงกต ยะไวทย์ (2560) เอกสารประกอบการบรรยายการนำเสนอผลงานวิจัยอย่างมีประสิทธิภาพ
- จำเริญรัตน์ จิตต์จิรจรรย์ (2560) เอกสารประกอบการเสวนาการเขียนบทความทางวิชาการสู่การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

ภาคผนวก

ระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ว่าด้วย มาตรฐานหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๖๐

เพื่อให้หลักเกณฑ์การแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ เป็นช่องทางในการพัฒนาคุณภาพวิชาการและนวัตกรรมของประเทศ รวมทั้งครอบคลุมผลงานที่คณาจารย์ได้นำความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาของตนมาใช้ในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาชุมชน สังคม หรือประเทศ ตลอดจนผลักดันให้สถาบันอุดมศึกษาไทยก้าวสู่ความเป็นสถาบันอุดมศึกษาชั้นนำระดับนานาชาติ และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และเพื่อให้การดำเนินการพิจารณาแต่งตั้งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเป็นมาตรฐานเดียวกัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔(๔) มาตรา ๓๖ และมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงกำหนดมาตรฐานหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาใช้เป็นแนวทางในการออกข้อบังคับ ทั้งนี้ สมาคมสถาบันอุดมศึกษาอาจกำหนดหลักเกณฑ์เพื่อให้สอดคล้องและเหมาะสมกับพันธกิจและนโยบายการพัฒนาอาจารย์ของแต่ละสถาบันอุดมศึกษาได้ แต่ต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานกลางที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ดังนี้

๑.๑ ระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย การกำหนดคุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มาของคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการประจำสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๗

๑.๒ ระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย การกำหนดคุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มาของคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการประจำสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙

๑.๓ ระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย มาตรฐานหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐

๑.๔ ระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย มาตรฐานหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๒

๑.๕ ระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย มาตรฐานหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๖

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปี นับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้สภาสถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่ในการพัฒนาอาจารย์ให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น

ข้อ ๔ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วยมาตรฐานหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๕ ให้เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษารักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้
ในกรณีที่เกิดปัญหาจากการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้คณะกรรมการเป็นผู้วินิจฉัย
และให้คำวินิจฉัยของคณะกรรมการถือเป็นที่สุด

ข้อ ๖ ในระเบียบนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการอุดมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

“คณาจารย์” หมายความว่า ศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ อาจารย์ และอาจารย์พิเศษ ซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการสอนและวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

“คณาจารย์ประจำ” หมายความว่า ผู้ที่ปฏิบัติงานประจำทำหน้าที่ด้านการสอน การวิจัยและการให้บริการทางวิชาการของสถาบัน

“คณาจารย์พิเศษ” หมายความว่า ผู้ที่ปฏิบัติงานในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ที่ทำหน้าที่ด้านการสอนและการวิจัย แต่ไม่ได้อยู่ประจำที่สถาบัน

“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนแต่ละแห่ง ตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

“ตำแหน่งทางวิชาการ” หมายความว่า ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ รวมถึงผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์พิเศษ และศาสตราจารย์พิเศษด้วย

ข้อ ๗ ให้สภาสถาบันแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาดำเนินทางวิชาการ ประกอบด้วย

๗.๑ ประธานกรรมการ ซึ่งต้องเป็นกรรมการสภาสถาบันประเภทผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์

๗.๒ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งต้องเป็นบุคคลที่มีใบคุณวุฒิของสถาบันอุดมศึกษานั้น ๆ โดยคัดสรรจากบัญชีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการพิจารณาดำเนินทางวิชาการ ที่คณะกรรมการกำหนด ซึ่งครอบคลุมคณะหรือสาขาวิชาที่มีการจัดการเรียนการสอนในสถาบันนั้น ๆ จำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน

หมวด ๑

การแต่งตั้งคณาจารย์ประจำให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

ข้อ ๘ การพิจารณาแต่งตั้งคณาจารย์ประจำให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ ให้พิจารณาจากคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง ผลการสอน ผลงานทางวิชาการ และจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ตามที่กำหนดในระเบียบและเอกสารแนบท้ายนี้

การพิจารณาแต่งตั้งในวาระแรกกระทำได้ ๒ วิธี คือ การแต่งตั้งโดยวิธีปกติ และการแต่งตั้งโดยวิธีพิเศษ

ข้อ ๙ การแต่งตั้งคณาจารย์ประจำผู้ใดให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการโดยวิธีปกติให้ดำเนินการ ดังนี้

๙.๑ การแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์

๙.๑.๑ คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง

ในกรณีที่สามารถศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ผู้นั้นต้องดำรงตำแหน่งอาจารย์ และทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าหกปี หรือ

ในกรณีที่สามารถศึกษาระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า ผู้นั้นต้องดำรงตำแหน่งอาจารย์ และทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสี่ปี หรือ

ในกรณีที่สามารถศึกษาระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า ผู้นั้นต้องดำรงตำแหน่งอาจารย์ และทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี และผ่านระยะทดลองการปฏิบัติงานที่กำหนดโดยสถาบันนั้น ๆ

ในกรณีที่ผู้ขอดำรงตำแหน่งทางวิชาการเคยได้รับแต่งตั้งเป็นอาจารย์ประจำและทำการสอนประจำวิชาใดวิชาหนึ่งในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐหรือเอกชนแห่งอื่นอยู่ เมื่อได้รับแต่งตั้งให้เป็นอาจารย์ประจำในสถาบันที่จะแต่งตั้งให้เป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ จะนับระยะเวลาระหว่างเป็นอาจารย์ประจำในสถาบันอุดมศึกษาอื่นนั้น รวมเป็นระยะเวลาปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งในการพิจารณาแต่งตั้งตำแหน่งทางวิชาการโดยคำนวณเวลาทำการสอนดังกล่าวให้เต็มเวลาก็ได้

ในกรณีที่ผู้ขอดำรงตำแหน่งทางวิชาการเคยได้รับแต่งตั้งเป็นอาจารย์พิเศษในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐหรือเอกชน และได้สอนประจำวิชาใดวิชาหนึ่ง ซึ่งเทียบค่าได้ไม่น้อยกว่าสามหน่วยกิตระบบทวิภาค หรือปฏิบัติงานด้านวิชาชีพที่ใช้ความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่เสนอขอกำหนดตำแหน่งมาแล้ว อาจนับระยะเวลาระหว่างเป็นอาจารย์พิเศษในภาคการศึกษาที่สอนหรือปฏิบัติงานด้านวิชาชีพนั้นมารวมคำนวณเวลาในการสอนให้สามในสี่ส่วนของเวลาที่ทำการสอน

ในกรณีที่อาจารย์ผู้ใดได้รับวุฒิเพิ่ม ให้นับระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอาจารย์ก่อนได้รับวุฒิเพิ่มขึ้นและเวลาที่ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอาจารย์หลังจากได้รับวุฒิเพิ่มขึ้นรวมกัน เพื่อขอแต่งตั้งตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ได้ตามอัตราส่วนของระยะเวลาที่กำหนดไว้ในคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง

๙.๑.๒ ผลการสอน ต้องประเมินคุณภาพการสอนของผู้ขอที่ครอบคลุมข้อมูลที่เป็นทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะความสามารถในการถ่ายทอดความรู้เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ และสามารถประเมินการเรียนรู้ได้ผลถูกต้องที่สุด แต่สถาบันอาจกำหนดให้สูงขึ้นตามระดับตำแหน่งที่ประเมินได้

ผู้ขอต้องมีชั่วโมงสอนประจำวิชาใดวิชาหนึ่งที่กำหนดไว้ในหลักสูตรของสถาบัน ซึ่งเทียบค่าได้ไม่น้อยกว่าสามหน่วยกิตระบบทวิภาค และมีความชำนาญในการสอน จะต้องเสนอเอกสารหลักฐานที่ใช้ในการประเมินผลการสอนที่ผลิตขึ้นตามภาระงานสอน สำหรับกรณีที่ผู้ขอได้ทำการสอนหลายวิชาหรือสอนวิชาที่มีผู้สอนร่วมกันหลายคน จะต้องเสนอเอกสารหลักฐานที่ใช้ในการประเมินผลการสอน ในทุกวิชาหรือทุกหัวข้อที่ผู้ขอเป็นผู้สอน แล้วแต่กรณี ซึ่งรวมกันได้ไม่น้อยกว่าสามหน่วยกิตระบบทวิภาค และมีคุณภาพดีมีการอ้างอิงแหล่งที่มาและได้ใช้ประกอบการสอนมาแล้ว โดยผ่านการประเมินจากคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับของสถาบันตามข้อ ๕ แนวทางการประเมินผลการสอนในเอกสารแนบท้าย

๙.๑.๓ ผลงานทางวิชาการต้องประกอบด้วยผลงานซึ่งมีคุณภาพดี และมีปริมาณอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

(๑) ผลงานวิจัย ๒ เรื่อง หรือ

(๒) ผลงานวิจัย ๑ เรื่อง และผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น

๑ รายการ หรือ

(๓) ผลงานวิจัย ๑ เรื่อง และผลงานวิชาการรับใช้สังคม ๑ เรื่อง หรือ

(๔) ผลงานวิจัย ๑ เรื่อง และตำราหรือหนังสือ ๑ เล่ม

สำหรับการเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการสาขาวิชาทางสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์นั้น ผู้ขออาจใช้ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น หรือผลงานวิชาการรับใช้สังคม หรือบทความทางวิชาการซึ่งมีคุณภาพดีมาก แทนงานวิจัย ตาม (๒) – (๔) ได้

การนำงานวิจัยหรืองานใด ๆ ที่ทำเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา ประกาศนียบัตร หรือเพื่อสำเร็จการศึกษา มาเสนอเป็นผลงานทางวิชาการ ตามข้อนี้ จะกระทำมิได้ เว้นแต่ผู้ขอได้แสดงหลักฐานว่าได้ทำการศึกษาหรือวิจัยเพิ่มเติมขยายผลต่อจากเรื่องเดิมจนปรากฏความก้าวหน้าทางวิชาการอย่างเห็นได้ชัด ในกรณีเช่นนี้ให้พิจารณาเฉพาะผลการศึกษาหรือวิจัยที่เพิ่มขึ้นจากเดิมเท่านั้น

ทั้งนี้ ผลงานทางวิชาการทุกประเภทต้องได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด พร้อมแสดงหลักฐานว่าการเผยแพร่นั้นได้ผ่านการประเมินคุณภาพโดยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจากหลากหลายสถาบันตามเอกสารแนบท้าย

๙.๑.๔ จริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการในการพิจารณากำหนดตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ต้องคำนึงถึงจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ดังนี้

(๑) ต้องมีความซื่อสัตย์ทางวิชาการ ไม่นำผลงานของผู้อื่นมาเป็น ผลงานของตนและไม่ลอกเลียนผลงานของผู้อื่น ไม่นำผลงานของตนเองในเรื่องเดียวกันไปเผยแพร่ ในวารสารวิชาการมากกว่าหนึ่งฉบับ รวมถึงไม่คัดลอกข้อความใด ๆ จากผลงานเดิมของตน โดยไม่อ้างอิงผลงานเดิมตามหลักวิชาการ ทั้งนี้ ในลักษณะที่จะทำให้เข้าใจผิดว่าเป็นผลงานใหม่

(๒) ต้องอ้างอิงบุคคลหรือแหล่งที่มาของข้อมูลที่นำมาใช้ในผลงาน ทางวิชาการของตนเองเพื่อแสดงหลักฐานของการค้นคว้า

(๓) ต้องไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ทางวิชาการจนละเลยหรือละเมิดสิทธิ ส่วนบุคคลของผู้อื่นหรือสิทธิมนุษยชน

(๔) ผลงานทางวิชาการต้องได้มาจากการศึกษาโดยใช้หลักวิชาการ เป็นเกณฑ์ ปราศจากอคติ และเสนอผลงานตามความเป็นจริง ไม่จงใจเบี่ยงเบนผลการศึกษาหรือวิจัย โดยหวังผลประโยชน์ส่วนตัว หรือเพื่อก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น และเสนอผลงานตามความเป็นจริง ไม่ขยายข้อค้นพบ โดยปราศจากการตรวจสอบยืนยันในทางวิชาการ

(๕) ต้องนำผลงานไปใช้ประโยชน์ในทางที่ชอบธรรมและชอบด้วยกฎหมาย

(๖) หากผลงานทางวิชาการมีการใช้ข้อมูลจากการทำการวิจัยในคน หรือสัตว์ ผู้ขอตำแหน่งจะต้องยื่นหลักฐานแสดงการอนุญาตจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยของ สถาบันที่มีการดำเนินการ

๙.๒ การแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์

๙.๒.๑ คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง ผู้ขอต้องดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ และปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี

๙.๒.๒ ผลการสอบ ให้นำความในข้อ ๙.๑.๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่ต้องมีความชำนาญพิเศษในการสอน

๙.๒.๓ ผลงานทางวิชาการ ผู้ขออาจเสนอผลงานทางวิชาการ ได้ ๒ วิธี ดังนี้

วิธีที่ ๑ ผลงานทางวิชาการต้องประกอบด้วยผลงานซึ่งมีคุณภาพดี และมีปริมาณอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

(๑) ผลงานวิจัย ๒ เรื่อง หรือ

(๒) ผลงานวิจัย ๑ เรื่อง และผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น ๑ รายการ หรือ

(๓) ผลงานวิจัย ๑ เรื่อง และผลงานวิชาการรับใช้สังคม ๑ เรื่อง

และ

(๔) ตำรา หรือ หนังสือ ๑ เล่ม

วิธีที่ ๒ ผลงานทางวิชาการต้องประกอบด้วยผลงานซึ่งมีคุณภาพ และมีปริมาณอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

- (๑) ผลงานวิจัยอย่างน้อย ๓ เรื่อง ซึ่งมีคุณภาพดีมาก อย่างน้อย ๒ เรื่อง และมีคุณภาพดี ๑ เรื่อง หรือ
- (๒) ผลงานวิจัยซึ่งมีคุณภาพดีมาก อย่างน้อย ๒ เรื่อง และผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นซึ่งมีคุณภาพดี หรือ
- (๓) ผลงานวิจัยซึ่งมีคุณภาพดีมาก อย่างน้อย ๒ เรื่อง และผลงานวิชาการรับใช้สังคมซึ่งมีคุณภาพดี

สำหรับการเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการสาขาวิชาทาง สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ โดยวิธีที่ ๒ นั้น ผู้ขออาจใช้ตำราหรือหนังสือซึ่งมีคุณภาพดีมาก อย่างน้อย ๒ เล่ม และมีคุณภาพดี ๑ เล่ม แทนผลงานตาม (๑) – (๓) ได้

การนำงานวิจัยหรืองานใด ๆ ที่ทำเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา เพื่อรับปริญญา ประกาศนียบัตร หรือเพื่อสำเร็จการศึกษา มาเสนอเป็นผลงานทางวิชาการ ตามข้อนี้ จะกระทำมิได้ เว้นแต่ผู้ขอได้แสดงหลักฐานว่าได้ทำการศึกษาหรือวิจัยเพิ่มเติมขยายผลต่อจากเรื่องเดิม จนปรากฏความก้าวหน้าทางวิชาการอย่างเห็นได้ชัด ในกรณีเช่นนี้ให้พิจารณาเฉพาะผลการศึกษา หรือวิจัยที่เพิ่มขึ้นจากเดิมเท่านั้น

ทั้งนี้ ผลงานทางวิชาการทุกประเภทต้องเป็นผลงานหลังจากได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเดิม และต้องได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่ คณะกรรมการกำหนด พร้อมแสดงหลักฐานว่าการเผยแพร่นั้นได้ผ่านการประเมินคุณภาพโดย คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจาก หลากหลายสถาบัน ตามเอกสารแนบท้าย

๙.๒.๔ จริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการในการพิจารณา กำหนดตำแหน่ง รองศาสตราจารย์ต้องคำนึงถึงจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๙.๑.๔

๙.๓ การแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์

๙.๓.๑ คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง ผู้ขอต้องดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี

๙.๓.๒ ผลการสอน ผู้ขอต้องมีชั่วโมงสอนประจำวิชาหนึ่งวิชาใดที่กำหนดไว้ใน หลักสูตรของสถาบัน

๙.๓.๓ ผลงานทางวิชาการ ผู้ขออาจเสนอผลงานทางวิชาการได้ ๒ วิธี ดังนี้

วิธีที่ ๑ ผลงานทางวิชาการต้องประกอบด้วยผลงานซึ่งมีคุณภาพดีมาก และมีปริมาณอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

- (๑) ผลงานวิจัย ๕ เรื่อง ซึ่งต้องได้รับการเผยแพร่ในวารสารวิชาการ ที่อยู่ในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามที่คณะกรรมการกำหนด หรือ

- (๒) ผลงานวิจัย ๑ เรื่อง ซึ่งต้องได้รับการเผยแพร่ในวารสารวิชาการ
ที่อยู่ในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามที่คณะกรรมการกำหนด และ
ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นซึ่งต้องได้รับการเผยแพร่ในระดับ
นานาชาติตามที่คณะกรรมการกำหนด หรือผลงานวิชาการรับใช้สังคม
รวมกันทั้งหมดอย่างน้อย ๕ เรื่อง

และ

- (๓) ตำรา หรือ หนังสือ ๑ เล่ม

วิธีที่ ๒ ผลงานทางวิชาการต้องประกอบด้วยผลงานซึ่งมีคุณภาพดีเด่น
และมีปริมาณอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

- (๑) ผลงานวิจัย ๕ เรื่อง ซึ่งต้องได้รับการเผยแพร่ในวารสารวิชาการ
ที่อยู่ในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามที่คณะกรรมการกำหนด หรือ
(๒) ผลงานวิจัย ๑ เรื่อง ซึ่งต้องได้รับการเผยแพร่ในวารสารวิชาการ
ที่อยู่ในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามที่คณะกรรมการกำหนด
และผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นซึ่งต้องได้รับการเผยแพร่
ในระดับนานาชาติตามที่คณะกรรมการกำหนด หรือผลงานวิชาการ
รับใช้สังคม รวมกันทั้งหมดอย่างน้อย ๕ เรื่อง

สำหรับการเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการสาขาวิชาทาง
สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์นั้น ผู้ขออาจเสนอผลงานทางวิชาการได้ ๒ วิธี ดังนี้

วิธีที่ ๑ ผลงานทางวิชาการต้องประกอบด้วยผลงานซึ่งมีคุณภาพดีมาก
และมีปริมาณอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

- (๑) ผลงานวิจัย ๒ เรื่อง ซึ่งต้องได้รับการเผยแพร่ในวารสารวิชาการ
ที่อยู่ในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามที่คณะกรรมการกำหนด
หรือฐานข้อมูล TCI กลุ่ม ๑ หรือ
(๒) ผลงานวิจัย ๑ เรื่อง ซึ่งต้องได้รับการเผยแพร่ในวารสารวิชาการ
ที่อยู่ในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามที่คณะกรรมการกำหนด หรือ
ฐานข้อมูล TCI กลุ่ม ๑ และผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น หรือ
ผลงานวิชาการรับใช้สังคม รวมกันทั้งหมดอย่างน้อย ๒ เรื่อง

และ

- (๓) ตำรา หรือ หนังสือ ๒ เล่ม

วิธีที่ ๒ ผลงานทางวิชาการต้องประกอบด้วยผลงานซึ่งมีคุณภาพดีเด่น
และมีปริมาณอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

- (๑) ผลงานวิจัย ๓ เรื่อง ซึ่งต้องได้รับการเผยแพร่ในวารสารวิชาการ
ที่อยู่ในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามที่คณะกรรมการกำหนด หรือ
ฐานข้อมูล TCI กลุ่ม ๑ หรือ

- (๒) ผลงานวิจัย ๑ เรื่อง ซึ่งต้องได้รับการเผยแพร่ในวารสารวิชาการ
ที่อยู่ในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามที่คณะกรรมการกำหนด หรือ
ฐานข้อมูล TCI กลุ่ม ๑ หรือ ตำราหรือหนังสือ ๑ เล่ม และผลงาน
ทางวิชาการในลักษณะอื่น หรือผลงานวิชาการรับใช้สังคม
รวมกันทั้งหมดอย่างน้อย ๓ เรื่อง หรือ
- (๓) ตำรา หรือ หนังสือ ๓ เล่ม

การนำงานวิจัยหรืองานใด ๆ ที่ทำเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
เพื่อรับปริญญา ประกาศนียบัตร หรือเพื่อสำเร็จการศึกษา มาเสนอเป็นผลงานทางวิชาการ ตามข้อนี้
จะกระทำมิได้ เว้นแต่ผู้ขอได้แสดงหลักฐานว่าได้ทำการศึกษาหรือวิจัยเพิ่มเติมขยายผลต่อจากเรื่องเดิม
จนปรากฏความก้าวหน้าทางวิชาการอย่างเห็นได้ชัด ในกรณีเช่นนี้ให้พิจารณาเฉพาะผลการศึกษา
หรือวิจัยที่เพิ่มขึ้นจากเดิมเท่านั้น

ทั้งนี้ ผลงานทางวิชาการทุกประเภทต้องเป็นผลงานหลังจากได้รับ
การแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเดิม และต้องได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ
กำหนด พร้อมแสดงหลักฐานว่าการเผยแพร่นั้นได้ผ่านการประเมินคุณภาพโดยคณะกรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจากหลากหลาย
สถาบันตามเอกสารแนบท้าย

๙.๓.๔ จริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการในการพิจารณากำหนดตำแหน่ง
ศาสตราจารย์ต้องคำนึงถึงจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๙.๑.๔

ข้อ ๑๐ วิธีการแต่งตั้งคณาจารย์ประจำให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์
รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ โดยวิธีปกติให้ดำเนินการ ดังนี้

๑๐.๑ การแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ และรองศาสตราจารย์

๑๐.๑.๑ ให้คณะวิชาเสนอชื่อผู้มีคุณสมบัติตามหลักเกณฑ์ต่อคณะกรรมการ
พิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ ตามแบบคำขอรับการพิจารณากำหนดตำแหน่งทางวิชาการที่
คณะกรรมการกำหนด พร้อมด้วยผลงานทางวิชาการตามเอกสารแนบท้าย

๑๐.๑.๒ ให้คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการประเมินผลการสอน
โดยอาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อประเมินผลการสอนได้ตามความเหมาะสม

๑๐.๑.๓ ให้คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ แต่งตั้งคณะกรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ
ในสาขาวิชานั้นๆ ซึ่งมีองค์ประกอบ ดังนี้

(๑) ประธานกรรมการ ซึ่งต้องแต่งตั้งจากกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ

(๒) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนสามถึงห้าคน

การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและ
จริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ต้องคัดสรรจากบัญชีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่คณะกรรมการ
กำหนดสำหรับสาขาวิชาที่เสนอขอ หรือมีความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับผลงานที่เสนอขอ

โดยต้องเป็นบุคคลที่มีใบบุคลากรของสถาบันที่ผู้ขอสังกัดและไม่ได้อยู่ในบังคับบัญชาของสถาบันนั้น รวมทั้งมีตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าตำแหน่งที่เสนอขอ และกำหนดให้ต้องมีการประชุม คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ โดยมีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด และให้การดำเนินการอยู่ในชั้นความลับทุกชั้นตอน

ในกรณีที่มีเหตุผลหรือความจำเป็นที่สถาบันไม่สามารถแต่งตั้ง ผู้ทรงคุณวุฒิ จากบัญชีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่คณะกรรมการกำหนดได้ ให้ขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการ เป็นราย ๆ ไป

ทั้งนี้ เกณฑ์การตัดสินของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

ในการพิจารณาผลงานทางวิชาการของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และรองศาสตราจารย์ ที่มีผลการประเมินเป็นเอกฉันท์ว่าคุณภาพของผลงานทางวิชาการของผู้ขอกำหนดตำแหน่งอยู่ในเกณฑ์หรือไม่อยู่ในเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนดนั้น สภาสถาบันอาจกำหนดยกเว้นการประชุมไว้ในข้อบังคับของสภาสถาบัน โดยให้ถือเอา ผลการประเมินดังกล่าวเป็นผลการพิจารณาของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมิน ผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการก็ได้

ในกรณีที่ผู้ขอเสนอผลงานวิชาการรับใช้สังคม สภาสถาบันอาจกำหนดไว้ใน ข้อบังคับของสภาสถาบัน ให้แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิในชุมชนหรือผู้ที่ปฏิบัติงานร่วมกับชุมชนที่มีความรู้ หรือความเชี่ยวชาญเกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่เสนอขอ ทำหน้าที่เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคแรก เพิ่มเติมได้ไม่เกินสองคน โดยจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อนดำเนินการแต่งตั้ง

๑๐.๑.๔ เมื่อคณะกรรมการพิจารณาดำเนินการทางวิชาการพิจารณาความเห็น ของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามข้อ ๑๐.๑.๓ แล้วให้นำเสนอต่อสภาสถาบันพิจารณาอนุมัติและ ให้อธิการบดีออกคำสั่งแต่งตั้ง และแจ้งให้คณะกรรมการทราบภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ออกคำสั่ง แต่งตั้ง พร้อมเอกสารหลักฐานประกอบการพิจารณากำหนดตำแหน่งทางวิชาการตามที่คณะกรรมการ กำหนด ทั้งนี้คณะกรรมการจะพิจารณาการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในประกาศนี้ รวมทั้งสาระและความถูกต้องเหมาะสมของการพิจารณาอนุมัติ และแจ้งผลการพิจารณาให้สภาสถาบัน ทราบต่อไป และให้สภาสถาบันปฏิบัติตามนั้น

คำสั่งแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการต้องระบุสาขาวิชาของตำแหน่ง ทางวิชาการที่แสดงให้เห็นถึงความเชี่ยวชาญของผู้ขอด้วย

๑๐.๒ การแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์

๑๐.๒.๑ ให้นำความในข้อ ๑๐.๑.๑ และ ๑๐.๑.๓ มาใช้บังคับกับการแต่งตั้งตามข้อนี้ด้วยโดยอนุโลม แต่ต้องจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ โดยมีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด

๑๐.๒.๒ เมื่อคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการพิจารณาความเห็นของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว ให้นำเสนอต่อสภาสถาบันพิจารณา

๑๐.๒.๓ เมื่อสภาสถาบันพิจารณาอนุมัติแล้ว ให้เสนอคณะกรรมการให้ความเห็นเพื่อเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเพื่อนำเสนอนายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง พร้อมเอกสารหลักฐานประกอบการพิจารณากำหนดตำแหน่งทางวิชาการตามที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๑๑ การแต่งตั้งอาจารย์ประจำให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการโดยวิธีพิเศษ

สถาบันอาจเสนอแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือรองศาสตราจารย์ ซึ่งมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งที่ต่างไปจากที่กำหนดไว้ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้นก็ได้ เช่น การเสนอแต่งตั้งผู้ช่วยศาสตราจารย์ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งยังไม่ครบระยะเวลาที่กำหนดให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ หรือการเสนอแต่งตั้งอาจารย์ประจำให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์โดยที่ผู้นั้นมิได้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์มาก่อน

การแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการโดยวิธีพิเศษ ให้ดำเนินการดังนี้

๑๑.๑ การแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ โดยวิธีพิเศษ

ให้เสนอผลงานทางวิชาการและให้ดำเนินการตามวิธีการเช่นเดียวกับการแต่งตั้งตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์โดยวิธีปกติโดยอนุโลม โดยให้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนอย่างน้อยห้าคน พิจารณาผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ โดยการตัดสินของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก ทั้งนี้ ผลงานทางวิชาการต้องมีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก

๑๑.๒ การแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ โดยวิธีพิเศษ

ให้เสนอผลงานทางวิชาการได้เฉพาะวิธีที่ ๑ เท่านั้น และให้ดำเนินการตามวิธีการเช่นเดียวกับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์โดยวิธีปกติโดยอนุโลม โดยให้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนอย่างน้อยห้าคน พิจารณาผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ โดยการตัดสินของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก ทั้งนี้ ผลงานทางวิชาการ ต้องมีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก

๑๑.๓ การแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ โดยวิธีพิเศษ

ให้เสนอผลงานทางวิชาการได้เฉพาะวิธีที่ ๑ เท่านั้น และให้ดำเนินการตามวิธีการเช่นเดียวกับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์โดยวิธีปกติโดยอนุโลม โดยให้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนอย่างน้อยห้าคน พิจารณาผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ โดยการตัดสินของที่ประชุมต้องได้รับคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสี่ในห้าเสียง ทั้งนี้ ผลงานทางวิชาการต้องมีคุณภาพอยู่ในระดับดีเด่น

หมวด ๒

การแต่งตั้งคณาจารย์พิเศษให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

ข้อ ๑๒ การพิจารณาแต่งตั้งคณาจารย์พิเศษให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์พิเศษ และศาสตราจารย์พิเศษ ให้พิจารณาจากคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง ผลการสอน ผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ตามที่กำหนดในระเบียบ และเอกสารแนบท้ายนี้

การพิจารณาแต่งตั้งในวาระแรกกระทำได้ ๒ วิธี คือ การแต่งตั้งโดยวิธีปกติ และการแต่งตั้งโดยวิธีพิเศษ

ข้อ ๑๓ การแต่งตั้งคณาจารย์พิเศษผู้ใดให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการโดยวิธีปกติ ให้ดำเนินการดังนี้

๑๓.๑ การแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ

๑๓.๑.๑ คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง

ในกรณีที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ผู้นั้นต้องดำรงตำแหน่งอาจารย์พิเศษ และทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าหกปี หรือ

ในกรณีที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า ผู้นั้นต้องดำรงตำแหน่งอาจารย์พิเศษ และทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสี่ปี หรือ

ในกรณีที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า ผู้นั้นต้องดำรงตำแหน่งอาจารย์พิเศษ และทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี และพ้นระยะทดลองการปฏิบัติงานที่กำหนดโดยสถาบันนั้น ๆ

ทั้งนี้ ต้องทำการสอน ร่วมทำการสอนหรือควบคุมการปฏิบัติงานของ นักศึกษาในวิชาตามหลักสูตรของสถาบันในขณะที่แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

๑๓.๑.๒ ผลการสอน ต้องประเมินคุณภาพการสอนของผู้ขอที่ครอบคลุมข้อมูลที่ จำเป็นทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะความสามารถในการถ่ายทอดความรู้เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ และสามารถประเมินการเรียนรู้ได้ผลถูกต้องที่สุด แต่สภาสถาบันอาจกำหนดให้สูงขึ้นตามระดับ ตำแหน่งที่ประเมินได้

ผู้ขอต้องมีชั่วโมงสอนประจำวิชาใดวิชาหนึ่งในหมวดวิชาเฉพาะของ สาขาวิชาที่ขอแต่งตั้งตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรของสถาบัน ซึ่งเทียบค่าได้ไม่น้อยกว่าสามหน่วยกิต ระบบทวิภาค และมีความชำนาญในการสอนจะต้องเสนอเอกสารหลักฐานที่ใช้ในการประเมินผล การสอนที่ผลิตขึ้นตามภาระงานสอน สำหรับกรณีที่ผู้ขอได้ทำการสอนหลายวิชาหรือสอนวิชาที่มี ผู้สอนร่วมกันหลายคน จะต้องเสนอเอกสารหลักฐานที่ใช้ในการประเมินผลการสอน ในทุกวิชาหรือ ทุกหัวข้อที่ผู้ขอเป็นผู้สอน แล้วแต่กรณี ซึ่งรวมกันได้ไม่น้อยกว่าสามหน่วยกิตระบบทวิภาค และมีคุณภาพดีมีการอ้างอิงแหล่งที่มาและได้ใช้ประกอบการสอนมาแล้ว โดยผ่านการประเมินจาก

คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับของ
สภาสถาบันตามข้อ ๕ แนวทางการประเมินผลการสอนในเอกสารแนบท้าย

๑๓.๑.๓ ผลงานทางวิชาการต้องประกอบด้วยผลงานซึ่งมีคุณภาพดี
และมีปริมาณอย่างน้อยดังต่อไปนี้

(๑) ผลงานวิจัย ๒ เรื่อง หรือ

(๒) ผลงานวิจัย ๑ เรื่อง และผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น

๑ รายการ หรือ

(๓) ผลงานวิจัย ๑ เรื่อง และผลงานวิชาการรับใช้สังคม ๑ เรื่อง หรือ

(๔) ผลงานวิจัย ๑ เรื่อง และตำราหรือหนังสือ ๑ เล่ม

สำหรับการเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการสาขาวิชาทาง
สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์นั้น ผู้ขออาจใช้ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น หรือผลงานวิชาการรับใช้สังคม
หรือบทความทางวิชาการซึ่งมีคุณภาพดีมาก แทนงานวิจัย ตาม (๒) - (๔) ได้

การนำงานวิจัยหรืองานใด ๆ ที่ทำเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
เพื่อรับปริญญา ประกาศนียบัตร หรือเพื่อสำเร็จการศึกษา มาเสนอเป็นผลงานทางวิชาการ ตามข้อนี้
จะกระทำมิได้ เว้นแต่ผู้ขอได้แสดงหลักฐานว่าได้ทำการศึกษาหรือวิจัยเพิ่มเติมขยายผลต่อจากเรื่องเดิม
จนปรากฏความก้าวหน้าทางวิชาการอย่างเห็นได้ชัด ในกรณีเช่นนี้ให้พิจารณาเฉพาะผลการศึกษา
หรือวิจัยที่เพิ่มขึ้นจากเดิมเท่านั้น

ทั้งนี้ ผลงานทางวิชาการทุกประเภทต้องได้รับการเผยแพร่ตาม
หลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด พร้อมแสดงหลักฐานว่าการเผยแพร่นั้นได้ผ่านการประเมินคุณภาพ
โดยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer)
ที่มาจากหลากหลายสถาบันตามเอกสารแนบท้าย

๑๓.๑.๔ จริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการในการพิจารณากำหนดตำแหน่ง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษต้องคำนึงถึงจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ดังนี้

(๑) ต้องมีความซื่อสัตย์ทางวิชาการ ไม่นำผลงานของผู้อื่นมาเป็น
ผลงานของตนและไม่ลอกเลียนผลงานของผู้อื่น ไม่นำผลงานของตนเองในเรื่องเดียวกันไปเผยแพร่
ในวารสารวิชาการมากกว่าหนึ่งฉบับ รวมถึงไม่คัดลอกข้อความใด ๆ จากผลงานเดิมของตน
โดยไม่อ้างอิงผลงานเดิมตามหลักวิชาการ ทั้งนี้ ในลักษณะที่จะทำให้เข้าใจผิดว่าเป็นผลงานใหม่

(๒) ต้องอ้างถึงบุคคลหรือแหล่งที่มาของข้อมูลที่นำมาใช้ในผลงาน
ทางวิชาการของตนเองเพื่อแสดงหลักฐานของการค้นคว้า

(๓) ต้องไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ทางวิชาการจนละเลยหรือละเมิดสิทธิ
ส่วนบุคคลของผู้อื่นหรือสิทธิมนุษยชน